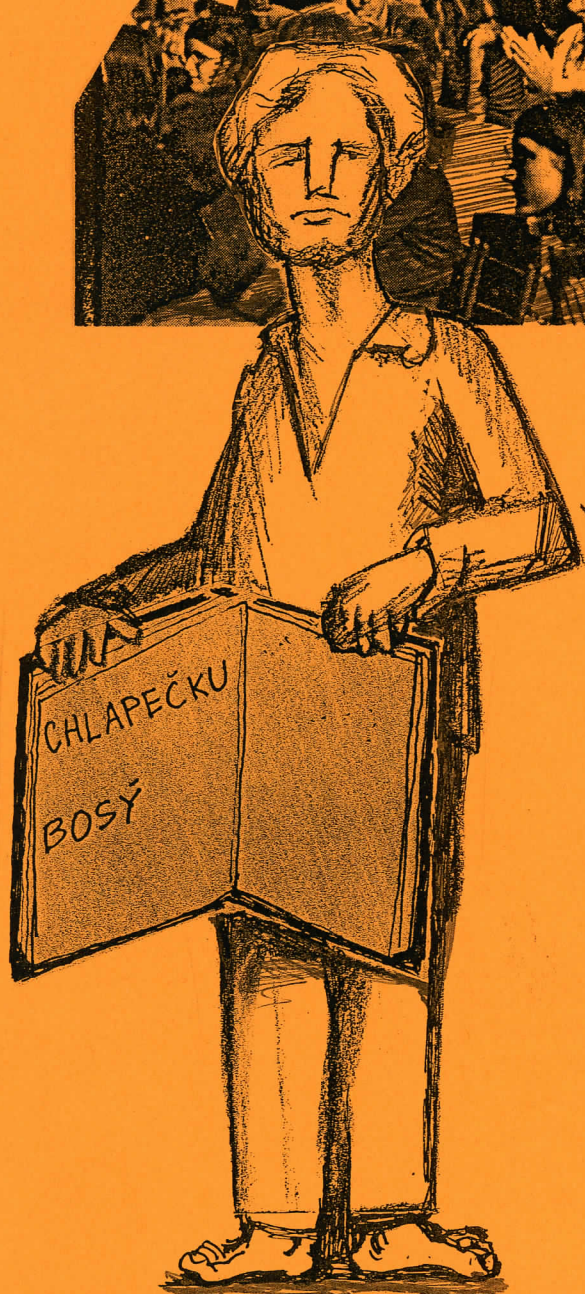

C H O D C U V

Z P R A V V D A J

24. ČERVNA . 2004
ROČNÍK . 47.
3. ČÍSLO

CO BE VÁM NEMĚLO

OJIT

- kromě toho, že porotci vybírají mezi sólisty Laureáty 47. ročníku Wolkrova Prostějova, vybírají také tři z nich, kteří budou českou stranu zastupovat při II. česko-slovenském festivalu umělecké tvorby. Uskuteční se v době od 7. do 10. října v Novém Strašecí u Kladna, v Lánech a Stochově.

PREČ SO STALLONOM, NECH PRÍDE LAVRÍK

Silvester Lavrík (1964): učitel, pltník, pohonič, lesný robotník, rezbár, copywriter, creative director, scénograf, výtvarník, kuchár, dramatik, režisér, prozaik, publicista a protivný chlap.

Knihy: *Allegro barbaro* (2002), *Villa Lola* (2004), *Rapsódia SK* (2005), *Volume secondo* (2006), *A po nás potopa* (2007). **Rozhlasové hry:** *Silencio* (2001), *Sota* (2003). **Divadelné hry:** *Katarína* (1995), *Posledný letný deň* (1996), *Alžbeta Báhory* (1999), *Uschni láska moja* (2000), *Valašské remazúry* (2002), *Žltá žltá Ialia* (2003), *Villa Lola* (Mestské divadlo Bratislava, svetová premiéra 5. apríla 2004, v hlavnej úlohe Ingrid Timková).

Rozpoložení Silvestra Lavríka Má svobodné povolání, takže co nechce, to nedělá. „Súkrome sa nachádzam na pomezí sentimentu a driemot, takže svet vnímam len na 30 %. Ale to v Prostějove úplne stačí – je to tak príjemné, že 40 % by ma mohlo zabiť.“

Poslední inscenace (zatím) V Bánovcích nad Bebravou režíroval *Ženský zákon*. Spolupracoval na něm se svým dlouholetým přítelem a divadelním soupeřem Karlem Horváthem. „Karol mi to dramaturgoval, ale ešte to nevidel.“ *Ženský zákon* je slovenská klasika autora Jozefa Gregora Tajovského. Je to prý necelých sto let starý text a stojí za pozornost, obsahuje „nosnou kostru dramatických situácií“. Když se dá „balast přeč“, zazní hra v „súčasných podobe“.

Hviezdoslavov Kubín (podzimní slovenská obdoba WP) V poslední době je móda mezi amatérskými divadly poezie inscenovat Lavříkovy texty. A vůbec se tam prý - až na malé výjimky - nezjevují osvědčené dramaturgie. Festival „teraz trochu narásta“ a skladba účinkujících se vrství od dětí ze ZUŠek až po diakony z kněžských seminářů. „U nás je silná ta religiózna vrstva.“

S. Lavrík doporučuje slovenské autory. Marek Vadas, Dušan Taragel, Jana Beňová. A Karol Horváth. *ska*

Silvester mi půjčil svoji knihu VILLA LOLA (vyd. Koloman Kertész Bagala, 2004) se slovy, že je to jeho životopis. Přečetla jsem ji poctivě celou. Ten životopis není jeho, ale můj. A tak mi dovoluňte ocitovat některé úryvky z mého životopisu, který mi napsal Silvo:

„Minule sa ma dcéra pýtala, aké to bolo... No prvý raz. Ani som jej nevedela povedať. A pritom, pamätám si to presne. Potom som jej to porozprávala. Bolo to skoro krajšie ako to naozaj.“

„Natália je moja veľmi dobrá priateľka. Učím sa žiť, povedal mi Samuel, keď som ho našla vylezeného na Natálii. Učím sa žiť. Nauč sa aj ty. Samuel nerád rozpráva. To bol od neho veľký výkon. Myslím tá veta. Dve vety. Pokiaľ ide o to druhé, Natália sa nestážovala. Učím sa žiť. Nauč sa aj ty. Škoda, že som ho neposlúchla. Učím sa žiť. Hm. Holá veta. Aj oni boli holi.“

a pretože je o mně známo, že mám ráda poezii, napsal mi Silvo i báseň:

„v našom malom rybníčku
baliť kapor kačičku
ťahal ju tam za nohu
ona jeho nie“

Tak

díky

Renata

Eurotrikolóra se mi včera roztřepetala slastí: Létající rabín ukázal další z možností, jak pokořit Evropu. S naším národním citem pro libovolný folklór (a jeho mutace, třeba dechové) jsme schopni proniknout do folklórních a etnografických odlišností jiných zemí, osvojit si je a následně podmanit. A pak už je otevřená cesta povlovné čechizaci, moravizaci a slezinaci kořenů evropských národů. Ovšem musí být infiltranti tak dobří, jak výborní byli včera prostějovští Rabíni lehounce se vznášející v propoceném, jásavém a roztančeném festivalovém povětří.

potěšená Skála

7.30 - 8.30
Červený salonek ND

9.00 - 16.00
Jevišťe MD

18.00
DUHA -n

19.30
Městské divadlo -n

21.00
DUHA -n

22.00
DUHA

TOTÁLNÍ PROBUZENÍ ...

hlasová a pohybová rozcvička s Lenkou Fišerovou k „nastartování“ recitátorů sólistů a dalších zájemců o tento způsob zahájení dne.

II. KOLO SOUTĚŽE RECITÁTORŮ SÓLISTŮ

ALIGACE

(Lawrence Ferlinghetti / Ivana Pecháčková)
De facto Mimo, Jihlava

BIBLE - PÍSEŇ PÍSNÍ

ÚSTAF, Brno

Z DENÍKU PRAKTICKÉ DÍVKY ZUZANY

(Jiří Suchý)
KLIKA, Rožnov pod Radhoštěm

CO VY NA TO? ...

Třetí povídání s porotou, účinkujícími a diváky o zhlédnutých představeních

vysvětlivky: n-nominace z krajského kola

EURASMOVA KRONIKA

Karel Konrád
Slováci a Češi

Zem spieva.
Zem z piva.

PODVAL

Recenze na včerejší
představení na stranách 5,
6 a 7!

Chcete poznat blíže
tajemného, největšího a
nejkrásnějšího Slováka
v porotě souborů Silvestra
Lavríka? Máte možnost
na str. 2!

Postřehy z vystoupení
sólistů na stranách 8 a 9!

Omluva Miloši
Maršálkovi a vzpoura
proti Silvestru Lavříkovi
na straně 10!!

SÓLISTI SE PŘEDSTAVOJÍ

Několik vybraných sólistů jsme obeslali rychlou počítačovou poštou s anketními otázkami podobnými těm, které dostávaly soubory a dostávali porotci. Vrátily se tři odpovědi.

- 1) Co chcete říci svým vystoupením Evropě?
- 2) Kterým českým slovem byste rádi obohatili euroslovník?
- 3) Koho byste z Čechů nominovali na EvRopáka roku? A proč?

Bára Chybová, II. kategorie

ad 1) Vzhledem k tomu, že mé vystoupení bude provedeno v českém jazyce, velká část Evropy mu pravděpodobně neporozumí. Ale těm povolaným bych ráda řekla něco o Karlu Hynkovi, Boženě Němcové, Babičce, babičce, Viktorce, Barunce, Báře... Víc neprozradím.

ad 2) Všemi, jestli to slova ostatních zemí odsouhlasí.

ad 3) Nevím o nikom, kdo by si takový titul zasloužil. Snad Jára Cimrman, pokud by jej ovšem přijal... Evropská integrace mu byla cizí a ropným průmyslem se, myslím, také nezabýval.

Jakub Bachtík, II. kategorie

ad 1) Asi to, jak snadné je neporozumět si i v životně důležitých otázkách.

ad 2) Euroslovník má slov dost, spíš by potřeboval nějaká připomenout.

ad 3) Nominoval bych hned několik našich ministrů za snahu prosadit jezy na Labi. To je jistě zhůvěřilost evropského formátu.

Kateřina Sachrová, III. kategorie

ad 1) Evropě nechci říct nic, zatím jsem se totiž setkala pouze s negativy. Spíše jde o sdělení lidem všeobecně, že poezie je krásná ve všech svých podobách.

ad 2) On existuje nějaký euroslovník? Osobně mám ráda slovo PRDELKA, ale nevím, jestli by se v Evropě ujalo.

ad 3) Ekologové, kteří bránili dostavbě dálničního obchvatu kolem Plzně.

FOTO: BOB PACHOLÍK

LEDI Z HLEDIŠTĚ:

- líbilo moc, nevadila mi drsnost

- já mam pocit, že jsem stará...

- dobrý, skvělý, úžasný!!

- takové rozporuplné představení,
musím si to nechat projít hlavou

- super herecké výkony, mladistvé, energické,
určitě na ně jen tak nezapomenu

CO SI O TÝM MESLIJÓ Z POROTE

Zamračené děti, Plzeň

Karel Hynek: Deník malého lorda

Tak tedy: Zamračené děti. S nimi Karel Hynek. Z duše. Ne po paměti. Povlovně rozjíždí se jakési jamování - spíš mazlení než síla zranit. A přece toneme ve verších, jak v mocné řece vyhřezlé z koryta. Éros v plné jízdě. Stehna i kopyta. Noční košile a kombiné. Muži obutí. Ženy bosé. Prostor, v němž trefíme. Poslepu. I s uříznutým nosem. Umně složeno, dovedně rozehráno. Zručně a zkušeně. Věc funguje. Však bojím se říct: Ano! A křepčit nadšeně. Něco mi schází tu, tak ptám se po jméně. Co zbývá k přesnému pocitu souznění? A byť i většinu rád chci ocenit, něco tu není a něco přebývá. Co chybí? Poloha úzkostná a bázlivá. Slepé mažoretky a konec v deziluzi. Vždy jsme v tom my. Ne ti druzí. Vždy jsou to naše ztroskotání. Z andělů - piloti. Housle k rozštípání. Také jsou místa ve scénáři kdy pohyb ustrne a předchází se zmaří, obtížně navazuje. Plavidlo troskotá a zdálo se, že pluje. A přitom platí tu, že méně je vždy více. Co přebývá? Proč židle, když tělo jako svíce strmí tu s nevýslovnou přesností. Ono je pravdou, zkázou i radostí. Oblouk a most. Smysl, ne gymnastika. Oni to vědí a umějí i říkat. Proč tedy náhle zbytečná záclona? Ve vás je klíč! Více si věřte! Končím. Opona.

LEDI Z HLEDIŠTĚ:

- Didli dadla dudli dú
- je škoda, že bota, která měla vysoký herecký potenciál, si příliš nezahrála
- je to stejně černé, moc mě to neoslovuje
- bylo to dostatečně hravé
- já si myslím, že kluci byli dobří
- móóóc krásný ženský

CO SI O TVM MESLIJÓ Z POROTE

FOTO: BOB PACHOLÍK

Chlupatej kaktus, Plzeň Pásmo z Morgensterna

Chlupatej kaktus a Morgenstern

Ach jaj. Vo vestibule sa veselí mládež. Pod velením Létajícího rabína. Mrzút z poroty musí v kúte mudrovať. O Morgensternovi. Vlastne o Chlupatom kaktuse!

Morgenstern bol svojrázny filozof, estét, architekt, sociológ, básnik. Ostalo nám po ňom veľa radosti z uvažovania. V jeho hravom filozofovaní, filozofujúcom básnení, či architektúre. Morgensternova vila vo Viedni je architektonický skvost. Funkcionalistický skvost. Pre šosákov a utilitaristov, suchopárne rite a kyslé povahy, oteckov prísneho názoru na svet a zasmušilé mamičky je to jeden z mála duokazov, že to mal v hlave v poriadku. Takže bude v poriadku, keď sa mládež bude k nemu utiekať aj po sto rokoch.

Pre nás ostatných je to duorazné upozornenie, aby sme Morgesterna brali vážne. Vážne však v jeho prípade znamená HRAVO. Protirečenie? Výborne! A sme doma. V Morgensternovi. Lebo hra protirečenia, hra absurdít vylupujúcich sa z doslovnosti, hra vyplavujúcich sa zmyslov a nezmyslov ukrytých v slovách, veršoch, situáciách, to je Morgestern - básnik. Hra ako jednotiaci princíp. Hra ako cesta i cieľ.

Hra je daná pravidlami. Kým platia, trvá. Po záverečnom hvizde ostáva len spomienka na ňu.

Létající rabín vo vestibule to riadne rozfofroval! Starý dobrý kletzmer slušne opožil a zdá sa, že dych im rozhodne nedochádza... Svoje mudrovanie musím skrátiť!

Pásmo z Morgendsterna od Chlupatého kaktusu má na javisku štyroch zdatných a puovabných hráčov. V čiernom. Načo, preboha?! Niekde v zákulisí som cítil aj žičlivú pedagogickú ruku, ktorá skuor otvárala priestor, než aby viedla. Nech. Baby boli skvelé. Morgestern im celkom sadol. Predovšetkým tam, kde ostali prirodzené. Občas si ale navzájom prekážali. A bolo to tam, kde sa prestali s ním hrať. Bolo to tam, kde sa nám zrazu chceli chceli páčiť (líbit). Tam, kde nám rukami, nohami, starými topánkami vysvetľovali, čo bolo jasné (zajíci, bota, košile) Je ťažké byť prirodzený, keď sa chceme páčiť (holky z našej školky nééé!!!).

Baby z Chlupatého kaktusu ešte len budú skvelé. Len sa nesmú zabudnúť hrať. A ak si nabadúce k tomu požičajú ihrisko (verše) od klasika, musia mu to riadne riadne opožiť. Po svojom. Aby bolo jasné, prečo si vybrali práve jeho.

... vo vestibule je už ticho. Létající rabín medzitým vzlietol. Nestihol som ho. Čas plynie proti mne. Beriem to osobne, ako inak!! Porotcovia, lektori a vuobec mudrlanti sú protivný národ. Vždy bolí. Práve ste sa o tom presvedčili milióny piaty raz.

Silvester Lavrik

LEDI Z HLEDIŠTĚ:

- fakt se mi to líbilo
- je to složité, nedá se to říct
- nejlepší
- nejsem si úplně jistá, jestli vim
- jo. velice silný.

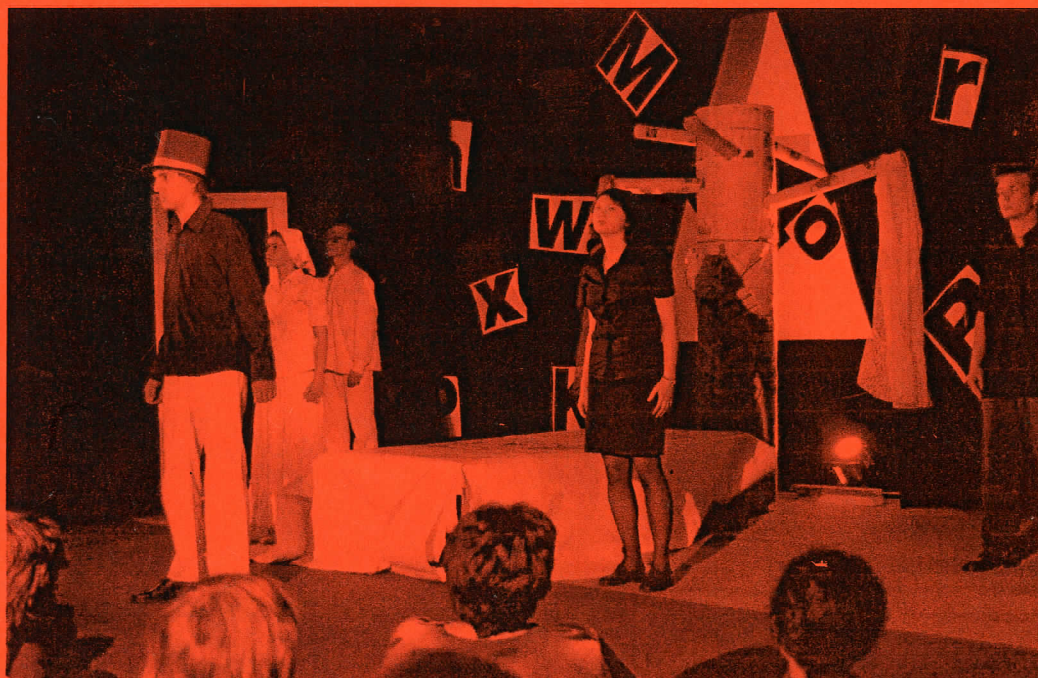
CO SI O TVM MESLIJÓ Z POROTE

Divadlo na Cucký, Olomouc

Jiří Kolář, Lukáš Večerka: Kolář(ž) neví kam jdeme?

Po shlédnutí inscenace olomouckých je odpověď na tuto provokativní otázku jasná - dobře to vědí a vládnou nejen invencí, ale i jevištními prostředky, jak to vyjvit. Představení je založeno na kontrastním rozkrytí osudových momentů lidské existence - bílé může být zároveň černé a naopak - Veliký Hybatel Osud nás patřičně nasměruje - a my...? Je tu tisíce možností, jak to přijmout, zda podlehnout nebo se vzepřít. V tom vidím hlavní myšlenku inscenace - je o hazardní hře, jíž je život, hře s nespočtem tahů předem vypočítaných, i těch, které musíme učinit pudově, abychom obstáli - nebo odešli s hanbou. Použité jevištní prostředky jsou adekvátní této Velké Hře - od zmíněné kontrastnosti po živou hudbu prožívanou současně s rytmem jednotlivých sekvencí. A přesnost pohybové struktury, výběr jednotlivých typů a v neposlední řadě důraz na samostatnost SLOVA jako sémantické jednotky, jíž může být tak snadno zneužito. Málodky se vidí tak objektivní počin: nezapomeňme, že text je z doby, kdy Kolář opouštěl psaní poezie a směřoval k prvním kolážím. Odtud šifra v názvu představení - a odtud i jisté "zvýtvarnění" celé inscenace.

Mirek Kovářik

Po děsivé úterní bouři přišlo horko, které je pro Wolkrův Prostějov tak typické, a v něm se za oponou sešla první hrstka recitátorů. Byli to ti šťastní, kteří směli recitovat už ve chvíli, kdy všichni ostatní ještě spali...

Dušan Utinek zaskočil přítomné recitátory citací přísné směrnice Evropské unie, která například vyžaduje, aby byl zvolený text interpretován kromě češtiny i v některém z jednacích jazyků EU. Naštěstí porotci nic takového nevyžadovali a z recitátorů se směrnicí pokusila dodržet pouze **Veronika Štefanová** – z jazyků, které byly na výběr, si zvolila francouzštinu.

Ne všichni recitátoři přicházeli včas a přidělovali tak Dušanu Utinkovi vrásky na čele. A když se **Klára Zdechovská** nadechovala k prvnímu verši, ozvala se sytým mužským hlasem pronesená věta: „Dorazil Tomáš Jarkovský!“ Všichni měli radost a Tomáš vysvětlil, že mu prasklo kolo v autobuse. Moc téhle výmluvě nerozumím, ale nelze jí upřít jistou originalitu. Přesto – buďte tak hodní a chod'te včas...

Tři poznámky na okraj

Poznámka psychologická

Jedna z recitátorek oznámila před recitací auditoriu, že je hrozně nervózní a že bude možná mluvit z cesty. Všichni jsme pochopitelně na ony slibované projevy nervozity netrpělivě čekali, ale nedočkali jsme se. Na recitaci samotnou se nesoustředil nikdo. (Možná porota.) Říká se tomu „pygmalionský efekt“ a něco podobného dělají jen masochisti.

Poznámka oděvní

Recitujete-li těžký a pochmurný text Mariny Cvetajevové, pak si prosím neberte modré kalhoty, červený opasek a žluté triko s flitry a vyobrazenou veselou gymnastkou. Jednota obsahu a formy, to není formalita... Svě o tom vědí například **Petr Čapek** (vojenská uniforma k textu Soudruh Stalin nás učí rozumět písni) či **Hana Marie Maroušková** (byla při Modlitbě k Panně Marii bosa, celá v černém, s dřevěným křížkem na krku).

Poznámka dřevěná

Osm recitátorů používalo při interpretaci textu židli, ale jen ve dvou případech to mělo smysl. Pokud jste unavení, posilněte se. Pokud je použití židle funkční, je to paráda (**František Kaska** a **Hana Marie Maroušková** – ta ovšem měla proutěné minikřeslo, kterému říkala kanape).

První kategorie

V první kategorii mě zaujalo deset recitátorů, tedy každý druhý. Všichni si vybrali humoristické texty a všem to vyšlo skvěle. S **Tomášem Karbanem** jsme se projeli autem,

kterému tak trochu nefungovaly brzdy (**P.Šabach** – **Opilé banány**) a **Jonáš Konývka** nás zavedl na hřiště, kde si s míčem hrál kluk Cyrda, který uměl létat (**G.S.Harrison**). Oba kluci zvolili podobný způsob interpretace a oba byli velmi autentičtí. **Jiří Konvalinka** se pustil do nonsensové poezie (**E.Jandl**) – smysl to však mělo – stál před námi nahý, a přece oblečený a ještě si stačil vyřešit problémy se sexuální identitou. **Tomáš Mikyška** zase rozdával svatební dary, které nikdo nechce (**J.Suchý**).

Tereza Báčová přednesla svůj proslov (bratři Justové – ze hry Vata) s erudicí, kterou by jí mohl závidět kdejaký špičkový politik. **Monika Ceralová** nám vysvětlila, že život je nezdravý – tenhle Andersenův text (**Dieta**) zhudebnil **Jan Burian** a obě interpretace jsou moc hezké. **Barbora Kubátová** naštěstí nenapodobila **Báru Hrzánovou** (**I.Dousková** – **Hrdý Budžes**) – byla autentická a svá. **Markéta Holá** nás coby **Hyman Kaplan** seznámila se svátky v USA (**L.Rosten**) a **Adéla Nerglová** podpořila obrozenecké snahy redakce Zprávydaje a volala po znovuzrození vokativu. Tedy, **Adéla**, to se ti povedlo!

Největší zážitek jsem ale měl jednoznačně z přednesu **Hany Marie Marouškové**. Jednou vystoupila jako jeptiška (**Villon**), podruhé se rozkošnický povalovala po křesle (**I.Wernisch** – **Kanape**). Velmi odlišné a vždy velmi dobré.

Druhá kategorie

Za favorita této kategorie považuji **Julii Goetzovou**. Sice jsem se těšil na **Ortena**, ale i na textu **Saši Berkové** dokázala, že toho hodně umí. **Jana Trojanová** poradila, kterak nenakupovat boty (**E.Frynta**), **Markéta Kubičková** nás navzdory oblečení zavedla na depresivní periferii (**M.Cvetajevová**), **Tereza Otavová** zapadla mezi Evropany jakýmsi slovanským dialektem (**J.Macháček**) a **Jaroslava Kubešová** recitovala tak, že se mi zastesklo po domově (**J.Kainar**).

Třetí kategorie

Jako obvykle je to kategorie silná. Mě zaujalo sedm výkonů. **Pavla Šedivá** (**R.Jeffers** – **Zranění jestřábi**) a **Kateřina Šteidlová** (**J.Hauková** – **Udeřila hodina konikleců**) nás zavedly do přírody, **Anna Šafránková** nám dovolila propadnout se do hloubek deprese, **Kateřina Sachrová** interpretovala původně mužský text (**J.Orten** – **Milostná**) velmi jemně, citlivě a nepateticky, **Hanka Koutová** zjistila, že touhu ani smutek nezapřeš (**D.Lewertová** – **Lamentace, Touha po měsíci**) a **Petr Čapek** si zavzpomínal, kterak jej generalissimus Stalin učil rozumět písním (**A.S.Alexandrov**) – pod humornou slupkou slov probleskoval strach. Nejlepší byl ale asi výkon **Františka Kasky** (**H.Michaux** – **Noc v pohybu**) – noc, kterou jsme s ním mohli prožít, byla plná nástrah, propastných hloubek i výšek, ze kterých se točí hlava.

Statistika

Celkem bylo ke slyšení (a vidění) 59 textů od 58 recitátorů a recitátorek (ty byly v převaze – vyhrály 40:18). Zhruba se stejným výsledkem zvítězila poezie nad prózou. Mobil zazvonil jen jednou, ale stejně to byl na Tomáše z první kategorie docela podraz... A ukázalo se, že ani sedm hodin poezie není smrtící dávka.

Skandál

Správná společenská akce se bez něj neobejde. O tenhle skandál se postaral loňský laureát **Jan Kohoutek**. Využil svého práva vystoupit bez toho, aby se zúčastnil postupových kol. Bohužel už neměl co říci, a tak několik dlouhých minut (odhadem tak pět až deset) jen stál a tiše se díval kamsi do dále. Nečekaný výkon pečlivě zaznamenával videokamerou jeho kolega z Čistě přírodních produktů, které letos na WP opět chybí. Honza by stál za oponou možná ještě teď, ale nakonec se nechal přemluvit Dušanem Utinkem a odešel. Nikdy už se tak nedozvíme, jestli měl ke svému vystoupení vymyšlenou i nějakou pointu. Osobně si myslím, že ne.

Jsem zvědavý, co přinese čtvrtek. Co vy?

Jan Malý Andreas

CO BE VÁM NEMĚLO

OJIT

- pokud máte poezie pořád ještě málo a přáli byste si ji do sebe ládovat ve větší houšti a kapkách, zajděte si dnes ve 20 hodin do prostějovské Galerie Bašta. To je galerie s věží, co je při cestě z DUHY do divadla, takže je na ráně. Bude tam autorské čtení místního básníka Adama Heiniše, který sice vlastní sbírku v regulérním vydavatelství ještě nevydal, ale podle údajů z místních zdrojů byl prý hostem rozhlasového pořadu Zelené peří Mirka Kovářika.

BEZ ŌCHCAPINEK

- v prvé řadě se nesmírně omlouvám Milošovi, jenž je hodností Maršálek, neboť mé unavené oko při přepisu jeho rukopisu přečetlo „revoluční“ místo „rozvláčný“. Ruka to pak vetkla do počítače a výsledkem byl, cituji: „nonsens!“ (Miloš Maršálek) v jeho včerejší recenzi na brněnské divadlo Trilek Chameleon. Omlouvám se tímto nejen jemu, ale i šikovným brněnským jedničkám, co hrály páchnoucí nuly. Ale nuly to nejsou, je to chytrý soubor, jehož členové (na rozdíl od některých porotců) hravě řeší hádanky Chodcova Zprávydaje. (Zlatý Hujer za měsíc červen je můj.) Takže: veřejně si sypu na hlavu červený popelník z přípravný diváků (co se jí nesnesitelně globalizačně říká foyer!!!). (A Maršálek drápe!)
zprvu rozvláčně kajicná, posléze revoluční Skála
- raději předjímám další stížnosti případně hraničící s žalobou. V citacích slovenského evropského unionisty Silvestra Lavrika (str. 2) je možné, že jsem slovenštinu nedotáhla do gramatických výšin tohoto jazyka. To mne ovšem jako národní obrozenkyni vzpurně nemrzí.
ska z Česka

PRASEČENKE

J.S. Machar
V bezmyslenkovém hovoru

Počestné dámy tři parkem jdou
rozmluva líně se vlekla:
- Vše, co jsem zažila před svatbou,
já, prosím, mužovi řekla.-

-Já bych té kuráže neměla,-
mínila druhá z těch paní.
Třetí se lehounce zachvěla:
- A já té paměti ani.-

1101

S ŌTĚŽ

Soutěžení pokračuje. Zprvu to vypadalo, že jedinými úspěšnými řešiteli budou porotci Standa Rubáš a Lenka Chytilová, ale postupně se noří další a další úspěšní řešitelé z řad účastníků WP. Poznáte je podle eurotrikolóry viditelně nošené. Pokračujeme tedy dále. *A připomínáme, že páteční překvapení pro všechny úspěšné řešitele stojí za lámání hlavy!*

Tedy znovu: na cestě za češtinou pravou a ještě pravější, oproštěnou od amerikanismů, germanismů a jiných jazykových nečistot (včetně vlezlé řečtiny a latiny), jsme pro vás připravili do každého čísla jednu obrozeneckou hádanku. Ještě prozradíme, že v hádance jsou ukryté známé osobnosti, pojmy či naopak hmoty nehmotnější. Dnes je to ale vážně lehké!

Co/kdo je: mrňavé měkké slovo

ČEM SI VEKLÁDALE

Na večerní diskusi s porotou o divadlech poezie byli přítomni: Mírek Kovářík /M.K./, Alena Zemančíková /A.Z./, Miloš Maršálek /M.M./, Silvester Lavřík /S.L./, Radovan Lipus /R.L./, členové včera hrajících souborů a jen pár dalších - *přijďte dnes i vy...*

Zde jsou fragmenty z diskuse, které jsem se snažila co nejpoctivěji zaznamenat:

DENÍK MALÉHO LORDA – Zamračené děti Plzeň

- Ta věc je – řekl bych – dobře zrobená, ti lidé vědí dobře, proč tam jsou. Kvality inscenace jsou v té vědomé souhře. Nejsilnější místa jsou ta, kde funguje psychofyzické jednání. /R.L./
- V Hynkovi je přeci úzkost, skepse. Na konci je pád. Divná hořkost, osamocení, prázdnota. Vnějškově to tam je, ale není to tam herecky. Ze vši té omamnosti je na konci sedlina. A ta mi tam chyběla. /R.L./
- Já si dovolím připodotknout, při vši radosti, kterou jste mi způsobili, dbejte na výslovnost. /M.M./
- Autor *sa vyklamáva* tím, že jde tak hluboko do věcí, až se dokáže vznést vysoko nad ně. /S.L./

PÁSMO Z MORGENSTERNA – Chlupatej kaktus Plzeň

- Tím evidentním důvodem, kvůli kterému vstupujete na jeviště, je jen hra. Když se to má stát zajímavým i pro nás diváky, musíme odečítat z jeviště, co vás k tomu vedlo. Chvilé, kdy jste si přizvali botu nebo „holky z naší školky“ nebyly šťastné. /S.L./
- Morgenstern je stálice. Ale musí to být opravdu Morgenstern 2004. Ocenil jsem, že se objevily texty v nových překladech. Košilela má padesát překladů. /R.L./

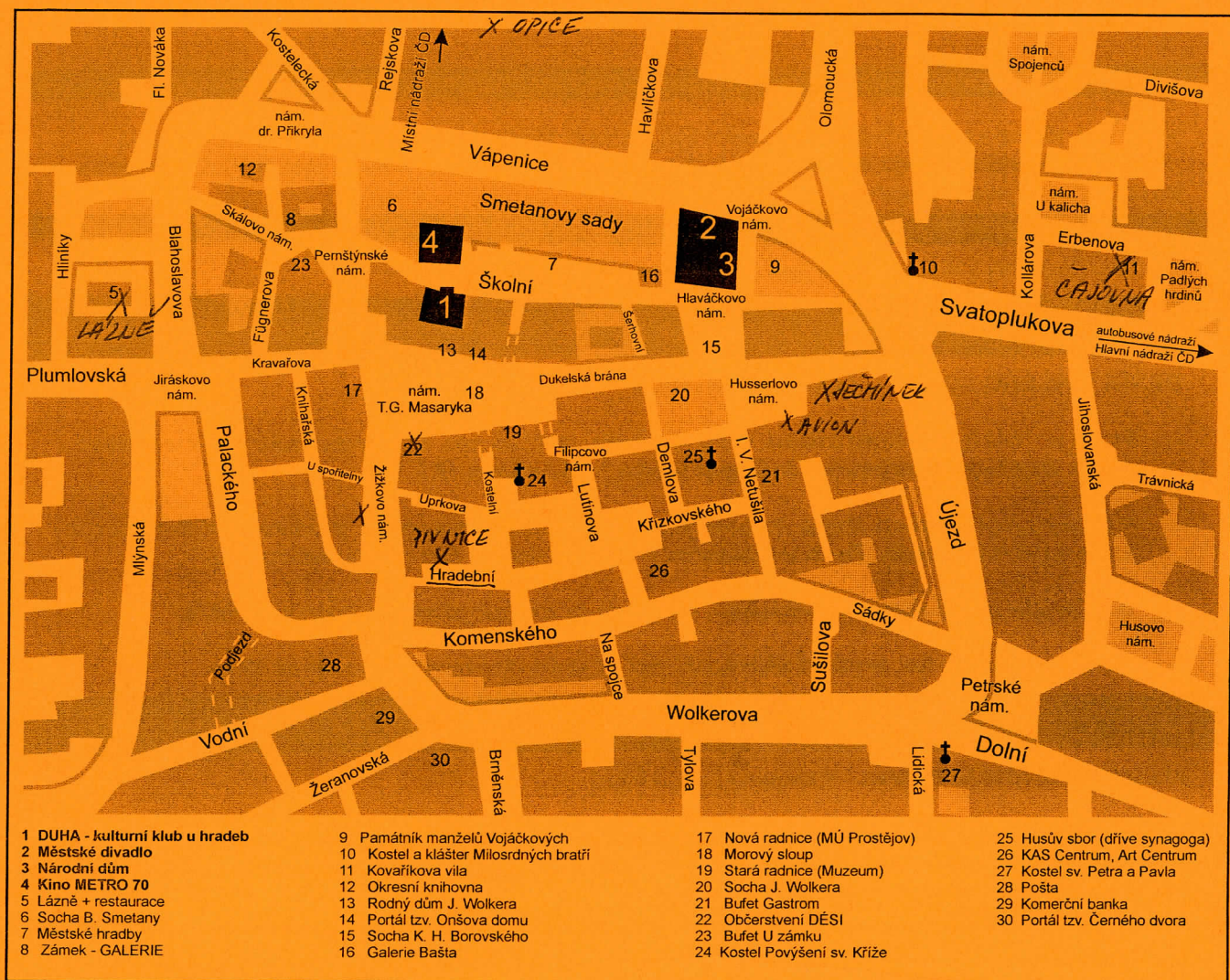
KOLÁŘ(Ž) NEVÍ KAM JDEME? – Divadlo Na Cucky Olomouc

- Kolář – magické jméno české poezie. Je to člověk, který jde na hazard až do krajnosti. Pak jakoby pocítil, že dost již bylo vlády slova. A to je ten šev, na kterém je tahle inscenace postavena. /M.K./
- Je to o osudu, o lásce, o smrti, o tom, jak se s tím popereme. Velký Hybatel je udělán jako cosi obrovského, o čem tušíme, že s námi také hýbe. /M.K./
- V insenaci je demonstrována jednota všech prostředků, které všechny fungují. Měla by se natočit a pouštět. /M.K./
- Kolářova poezie je něco, co je velmi spojeno s výtvarným uměním, a to inscenace ukazuje. Tahle poezie je nejen obrazná, ale i obrazová. /A.Z./
- Dnešní doba si žádá složitých prvků, aby se vyjádřily takhle jednoduché věci. Už to jinak neumíme vnímat. /režisér inscenace/

A TAKÉ ZAZNĚLO

- Co je na jevišti, stává se významným a nese nějakou zprávu. /R.L./
- Nechcete-li býti otroky času, opíjeme se. /M.K./

ŘÍDTE SE PODLE TĚHOTO NÁKRESU

GDE VÁM DAJÓ DOBRĚ NAPIT

Pozor, pozor! Prostějov má i svou čajovnu! Kdo nevěří, ať tam běží. Možná se tam potká s těmi, kteří uvěřili a už si tam užívají třeba vodní dýmky, anebo s těmi, kteří v Prostějově obdivují nejen poesii, ale i architekturu. Čajovna a kavárna *Elateridae* je totiž umístěna v nádherné vile Františka Kovářika (možná znáte WIKOV – WI je Wichterle, KOV je Kovářik). Ta byla postavena v roce 1911 podle návrhů Emila Králíka a je jednou z nejvýznamnějších modernistických staveb v České republice. Na původním interiéru se podílela i prostějovská firma Vulkania. V roce 1947 však došlo ke stavebním úpravám. Továrníky pak ve vile vystřídali svazáci. Kdysi se tu konala i část Wolkrova Prostějova.

Denně od 15:00 do 23:00 na vás čeká široká nabídka – od čajů a káv přes koktejly a ovocné poháry až po pivo, které vždy přijde vhod. Můžete ochutnat čaje vietnamské, indické, nepálské, tchajwanské, čínské a japonské. Oblíbený je například čaj pro zahřátí MASALA, PAI MU TAN, SALEP či MATÉ RANCHO, které postaví na nohy snad i znaveného účastníka WP. Síly můžete nabrat i v letní zahradce, kde na vás jako bonus čeká i umělé jezírko s živými rybičkami. Nejen akvaristům a rybářům se odtud nebude chtít pryč. Pohled do jezírka můžete vystřídat pohledem do počítače a rozeslat pár e-mailů. Pokud však nemusíte psát domů ani kamarádům, prohlédněte si fotografie Jana Kozáka, které dokumentují skupinu Fleret s Jarmilou Šulákovou.

Zdeněk Janál

Poznámka pro architekturychtivé: Emil Králík vyprojektoval vilu i druhému z bratrů Kovářiků – Josefovi. Najdete ji kousek od divadla, ale dovnitř se bohužel nedostanete.

Redakce: Skála Kosová, Znovuzrozená Slovoá, Jaroslav Prodavačpeří, Dana Pavlíková, Bob Pacholík a další pišci